לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי' ז"ל בראתי יצר הרע ובראתי לו ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ **Monsey Edition** כ״ה בעומר – פרק ג׳ דאבות

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS OR SEND AN EMAIL TO SUBSCRIBE@TORAHTAVLIN.ORG

34 Mariner Way, Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת אמור - י' אייר תשפ"ד Shabbos Parshas Emor - May 18, 2024

. פלג המנחה עש"ק - 6:39 הדלקת נרות שבת - 7:52 ומן קריאת שמע / מ"א - 8:38 ומן קריאת שמע / הגר"א - 9:14 סוף זמו תפילה/הגר"א – 10:27 שקיעת החמה שבת קודש – 11.8 מוצש"ק צאת הכוכבים – 19:0 צאה"כ / לרבינו תם – 9:23

בתור בנ״י'. ופרשוהו **בזוהר** פ' אמור ברעיא מהימנא שנתחייבנו לקדש שמו ית' בסוד

קדושת 'נקדישך ונעריצך', עכ"ל. וכן מביא זאת בסידור **דרש"ש** בכוונת 'נקדישך' שהוא ענין לקדש את הבורא ברבים. וזו מצוה בכל דבר הנאמר ברבים. כגון 'קדושה''. גם **הרה"ק הרבי ר' אלימלר זי"ע**. קבע בזה מסמרות איר יכול האדם לקיים מצות 'זנקדשתי', ודבריו מחולקים בג' סעיפים: א. בכל עת ורגע שהוא פנוי מז התורה. ובפרט שהוא יושב בטל לבדו בחדר או שוכב על מיטתו ואינו יכול לישן, יהיה אש גדול ונורא בוער לפניו עד לב השמים. והוא בשביל קדושת ה' ית'. שובר את טבעו ומפיל את עצמו להאש על קידוש ה' ית'. ומחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה, ונמצא שאינו שוכב ויושב בטל, רק מקיים מ"ע דאורייתא. ב. בפסוק א' של 'קריאת שמע', וברכה ראשונה של שמונה עשרה', יהרהר כנ"ל. ועוד יכויז, אם יענו אותו כל אומות העולם בכל עינויים קשים. ויפשטו עורו מבשרו להכחיש ח"ו בייחודו. יסבול כל הייסורים ולא יודה להם ח"ו. ויצייר בדעתו ומחשבתו. כאילו עושים לו כנ"ל. ובזה יצא ידי חיוב קר"ש ותפלה כדיז. ג. גם בשעת אכילה וזיווג יכויז כנ"ל. וכשיתחיל להרגיש תענוג גשמי, יצייר במחשבתו כנ"ל, ותיכף ומיד יאמר בפיו ובלבבו. שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מ"ע של 'זנקרשתי' באופן הנ"ל, מהרגשת תענוג גשמי הזה. שהוא מהצרעת 'משכא דחוויא'. וכר יאמר. וראיה לדבר. שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של 'ונקרשתי' באופן הנ"ל. שאפילו היו חוטפים אותו רוצחים באמצע אכילה וזיווג. לעשות לו העינויים קשים. הייתי משמח את עצמי על

ולא ישטה את עצמו להיות כגונב דעת עליונה ח"ו. עד כאן דבריו הק'. שהיו ראוים לקבל את התורה. וכבר האריכו הספרים. שימים אלו של ספירת העומר מסוגל בכל שנה ושנה לעלות במדריגת בעבדות ה', ולקדש ולטהר את עצמר. כמו שעשו כלל ישראל קודם שקבלו את התורה. וז"ל של **הרמח"ל** (מאמר החכמה): "רצה הקב"ה להוציא את ישראל ולהכניע מ"ט שערי טומאה בהדרגה בכל יום ויום שבין א' דפסח עד עצרת.... ותקיון זה מתחדש בכל שנה ושנה".

קידוש ה' יתברך יותר מתענוג גשמי הזה. אך יזהר שיהיה דובר אמת בלבבו,

ושיהיה אז בשעת מעשה תקוע על לוח לבו. בתוכיות ובפנימיות הלב באמת גמור.

ולפ״ז יש ליישב מהו ״לכם״. דמאחר שמבואר שעיקר עבודת ימי ספירת העומר לעלות במדריגת בימים אלו. א"כ מה שאנו מונים היינו המדריגות שעולים בכל יום. וע"כ מונים למעלה, יום א' הוא מדריגה א', וכו'. וזהו מה שאנו צריכין לעלות בימים אלו. וזהו "לכם". שצריר למנות מדריגת עצמר בימים אלו. כל יום עוד מדריגה.

ונסיים בדבר נפלא שכתב **השפת אמת** (פרשת אמור תשמב) דבר נפלא וז"ל: "והימים הללו מסייעין טהרה כמ"ש בא לטהר מסייעין אותו. ואחר יציאת מצרים שנעשיו כקטו שנולד ויצאנו מידי סט"א. יש לנו לבקש טהרה. לכז הכיז לנו הש"י אלה הימים דכתיב וספרתם לכם שהיא מתנה לטובתינו שנוכל לבוא לטהרה. וכל השנה תלוי באלה הימים כמו שגידול כל התבואות בימים אלו כז חיות האדם מתגלה עתה כי הכל רק רמז אל הנהגה הפנימיות ועי' במדרש בפ' העומר". עכ"ל. הרי. כפי השיעור שאחד עולה בעבודת השי"ת בימים אלו. יהיה קובע השיעור שיכול לעלות במשר כל השנה כולה! נורא למתבונז!

מאת הגח"צ רבי גמליאל חכחן רביטביץ שליט"א, ר"י שער חשמים ירושלים עיח"ק

ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני ה' מקדשכם ... (כב-לב) ~ ונקדשתי בתוך בני ישראל

9רש"י: ממשמע שנאמר ולא תחללו, מה ת"ל ונקדשתי, מסור עצמר וקדש שמי. הנה חובת מצוה זו מוטל על כל בר ישראל. ועל אף שקיומה בפועל אינה נוהגת כי אם מצבים שונים. עכ״ו מוטל על האדם להשריש חובתה בליבו. ועליו לדעת את האופנים נהם הוא מחוייב לקיימה. וזאת מפני ב' טעמים. א. כדי שאם יזדמו לו לקיימה בפועל זיה מוכן ומזומו לכך. ב. כי אף אם לא יקיימה בפועל יקיימה על כל פנים במחשבה. רזה הוא בכלל מה שאחז"ל (שכת סג.) חישב לעשות מצוה ולא עשאה מעלה עליו זכתוב כאילו עשאה. אי לכך ראוי להעתיק לפניר מה שהאריכו בספרים מעניז זה.

ותחילה נעתיק לפניך את דבריו של **השל"ה הקרוש.** (שער האותיות אות א אמת אמונה) המדבר מענין מסירות נפש כשבאים אנו לנסיון בפועל, וז"ל: 'גם שייר לכלל האמונה מ"ע של הירוש ה' שימסור אדם נפשו וגופו ומאודו בשביל הדושת שמו ית'. זנא': 'זנקדשתי בתור בני ישראל', וקידוש ה' הוא. כשהגוי מכויז להעביר את היהודי הוא בפרהסיא, ופרהסיא הוא עשרה מישראל. ייהרג ואל יעבור. וזה נוהג כל עבירה מהעבירות אם הגוי מתכויז להעבירו על דת. ואפילו אדבר שהוא מנהג בעלמא בישראל. והגוי בא להעבירו – ייהרג ואל יעבור. ואם הוא בשעת השמד אזי הרג ואל יעבור אפילו בצנעא. ומבוארים אלו הדינים היטב בתלמוד ופוסקים', עכ"ל. אמנם רואים אנו בספה"ק, שמצוה זו שייכת גם בעודנו בחיים, וזאת ע"י ההשתוקקות יכר. וכמ"ש **האר"י** ב'שער הכוונות' (חזרת העמידה. דרוש ג) וז"ל: 'נבאר קצת דברים' צריכים. והוא. כי תחלה תכוויו לקיים מצוות עשה א'. שנצטווינו בפסוק. 'ונקדשתי

וספרתם לכם ממחרת השבת יום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תממת תהיינה ... (כג-מו) - בענין סגולת ימי ספירת העומר

תורה הקדושה נתנה לנו המצוה של ספירת העומר. ויש לבאר מדוע אמרה Π תורה הקדושה וספרת "לכם" ממחרת השבת וגו'. הרי הוה ליה למימר וספרתם ומה שאמרה התורה "לכם" כפשוטו מיותר? בשלמא. גבי ד' מינים יכתיב "ולקחתם לכם". איכא דיו דבעינו שתהא הד' מינים לכם. ולא שאולה. אבל גבי ספירה. מה שייך דין שתהא "לכם"? ועוד יש שהק' על מצות ספירת העומר. דאנו מונים זימים מפסח עד עצרת. והטעם. להורות על החפץ הגדול שאנו ממתינים לקבל את הורה בשבועות וכדברי החינור הידועו. א"כ. מדוע אנו מונים הימים למעלה. היום א'. ם ב' וכו'. הול"ל למנות היום יש עוד מ"ט ימים לשבועות. היום יש עוד מ"ח וכו'.

ולישב הני קו' יש להקדים מה שכתבו הספה"ק, שעבודת המ"ט ימי ספירה אינו רק למנות את הימים. אלא צריר לעלות בעבודת ה' בימים אלו. דכשכלל ישראל יצאו ורק מ"ט שערי טומאה. ורק שהיו שקוע בתוך מ"ט שערי טומאה. ורק אחר שעלו במ"ט מדריגות בקדושה היו ראויים לקבל את התורה. וכל יום ויום של ספירת העומר עלו עוד מדריגה. ואחר המ"ט ימים שזכו לטהר ולקדש את עצמם זכו

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (2)

Emes. Last week we discussed the laws of not saying sheker [lying] and being truthful. The classical case which is prohibited in the *Torah* is when one lies in order to gain money or anything of worth that belongs to someone else, such as denying a debt that he owes. We will now go to other types of *sheker*.

Lying When No One Loses. If one drives a long distance and tells others about the terrible snow he had to plow through, when no snow fell at all, he has told a lie, but no one loses. This is prohibited but there is a difference of opinion about the source. The **Yeraim** (1) says that this is not a *Torah*-based sin. Similarly, **Rabbeinu Yonah** (2) where he discusses all types of *sheker*, cites the issur of *sheker* where no one loses, from *posukim* in *Mishlei* (3). However, **Sefer Chareidim** (4) writes that even such a lie is included in the *Torah*-based *mitzvah* of "מדבר שקר תרחק" -"Distance yourself from a false word" [Shemos 23:7].

Guaranteeing and Intending Not to Fulfill. In the previous who meant to keep his word, but later changed his mind and did case, the lie was in the past and when it came out of his mouth it not do so, either for no reason or because of a specific reason.

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א, 🚝 ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד חייטס

was already a lie. What about somebody who says he will do something, or at a certain time, and as he says it, he does not intend to do it? This is also prohibited from a drasha in the Gemara (5): The Posuk states (6) that one must have a "Hin Tzedek" [accurate measuring cup for selling liquid]. The word "Hin" can also be read "Hein" [Yes]. Thus, the Torah means that when you say "yes" it should be an accurate and truthful yes, not saying one thing and having in mind to do differently. This is something that many people transgress. For example, one borrows a sefer or tool and guarantees to return it within the week, knowing that he will not be careful to do so. Sometimes a contractor or workman says that he will finish a job by a certain date, knowing that he cannot or will not follow through. Some borrow money saying that they will pay back by a certain time and they know that it is not going to happen. In all these cases, he has transgressed the above prohibition.

Next week, we will IY"H explain the next category of one

בלו הרלחיים – הבליו מדף היומי – בבא מציעא עה:

אם לא היה רגיל להקדים לו שלום ,paskens (וי"ד ק"ס, יא") שוו"ע The ""ד"ש בו יוחי אומר מנין לנושה בחבירו מנה ואינו רגיל להקדים לו שלום שאסור' and the מלוה and the מתזיק טובה" says that if sometimes the מ"א הוא "מתזיק טובה" ולהקדים לו" אסור להקדים לו" [ס' ה"ס, אות פח**ו דרכי תשובה** The ע"ש, איסור דאורייתא is a רבית דברים that והוב"ש קידושיו אות עו'ן תוס' from the ע"ש, איסור דאורייתא guotes the ערד שי that he is unhappy with publishers of sefarim which post in the sefer מחבר to those that lent the דברי שבח ותהלה וברכה money to finance the publication of the sefer. He says this is clearly a violation of בית דברים. He says there are those that defend this practice by quoting the מצוה ש odlowing borrowing money with וקע"ב. ס"ק ד'ן **רמ"א ho brings a מצו**ה who brings a מצוה. so since publishing sefarim is a מצוה this should be permitted. He says this is not accurate as the במיה is referring to a מצרה that would be lost otherwise. In this case, the sefarim are already published and to give this זאג"מ אי"ד ח"א ס' פ"ז **ר' משה** .רבית דברים after the fact. is certainly ואג"מ אי"ד ח"א ס' פ"ז **ר' משה** .רבית דברים in the above situation, the מחבר ספרים may only write בלשני הודעה that the lender who facilitated the sefer's printing, will be blessed and סיפור דברים בעלמא Since this is true. that one who helps put out sefarim will be ברכה מו השמים. all this is, is a סיפור דברים בעלמא publicizing how he lent the money necessary for the publishing expenses, which is permitted.

The [י]ס יחי] שו"ש paskens that we are lenient and one may lend out money of הי"ס יחי] שו"ש paskens that we are lenient and one may lend out money of הי"ס יחי] שו"ש מולן. וכבו **פתחי תשובה** hasn't matured enough to handle his own finances, even if he is over 13. this יתוכו adds that as long as the יתוכו אול hasn't matured enough to handle his own finances. brings from the אברהם who quotes the שבולי להט who quotes the אברהם. that one may borrow money with בית וחוס יורמ"ב. The אברהם וחוס יורמ"ב. but explains that he means it must be borrowed from a איני יהודי brings this שבילי לקיט brings this ס"ק ד"ו משנה ברורה. explains that the שבולי לקט of the הידוש is that it's בצוה for a מצוה. even though because of the הידוש it is costing more than usual.

related that it was customary in the *Mir Yeshivah* for ברורים to borrow money from ר' שמעון שוואב זצ"ל the *mashqiach.* in order to travel home for בין הזמנים: When they returned, they would pay him back, Once א יש שנואב went in to borrow money for the train ride home and after ר' ירוחם, handed it to him, he said thank vou. ביו הזמנים rasaid, this is רבית דברים. The next ביו הזמנים R' Schwab borrowed money again, but he didn't sav thank you. As he was exiting the *mashqiach's* room, ר' ירותם 'called out to him. "Where is your אינה הטוב"?" R' Schwab replied that the mashqiach told me last time that saving thank you is רבית ? The mashqiach replied, "True, but you must look like you WANT to say thank you!"

points out that the *Torah* uses the term "ארץד" regarding *Ribis*, since all *Yidden* are like one and one wouldn't say thank you to himself, this is how we must feel when הוא היה אומר doing or receiving favors from a fellow Yid.

Rabbi Joseph Ber Soloveitchik zt"l would sav:

"Choshen Mishpat (laws dealing with civil and criminal law) and the area of בין אדם לחבירן - interhuman relations. reflect the essence of *Yiddishkeit's* greatness. There are some, though stringent in ritual observance, are less than meticulous in human relations. This, although inexcusable, may not be due to hypocrisy, but to the formidable standards of the Choshen Mishpat with its demands that we discipline our greed in recognition of the rights and feelings of others.

A Wise Man would sav: "Kindness is a language which the deaf can hear and the blind can see." לע"נ האשה חשובה מרח גיעל

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing**

DON'T Miss The Point! -In Shuls... ... Build THAT Connection W/HIM Through MATCHING Actions

855 400 5164 / Text 800 917 8309 / kyodshomavim ora

בת רב יוסף ליפשיטץ ע"ה. נפטרה י"ג אייר חשפ"א. חהא נשפתה צרורה בצרור החיים WiedermanFamily

(845)352-8533

ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני ה" מקדשכם ... (כב-לב)

Standing on the train platform, a group of *Nadvorna Chassidim* heard a loud commotion. A gentile woman began screaming and wailing. Police rushed in and a large crowd gathered around. It seems that someone had stolen her wallet from her purse and now she was left without money or tickets for the train. Back in the late 1800's, it was usually best for Jews to keep out of gentile affairs, especially when the authorities were looking for a suspect. So it was surprising when the Nadvorna Rebbe, R' Mordechai Leifer zt''l, suddenly motioned to one of his younger chassidim and told him to run to the ticket office, buy a ticket for the woman, give her some traveling money and not say a word about where it all came from. Of course, the chasid did as he was told. He bought the ticket and gave it to the bewildered woman, who was literally speechless with gratitude.

Fifteen years passed. The *chasid* married, had children, the holy *Nadvorna Rebbe* had passed away, and the incident was almost completely forgotten. But the anti-Semitism didn't change. Early one morning, the *chasid*, who had since become a successful businessman, received a subpoena to appear in court; he was charged with swindling the government. The charges were transparently false, the witnesses had obviously been paid, but it didn't matter. The *chasid* thought he had connections but no matter whom he turned to for assistance, he soon realized that no one was willing to help him. He got himself a lawyer, prayed for a miracle, and appeared at the courthouse. The pre-trial hearing took less than an hour. He was found guilty of all charges, sentenced a million ruble fine, life imprisonment, and incarceration until the trial. It couldn't have gone worse.

He was so desperate and broken. He posted bail for himself and then decided to travel to Budapest to speak to the judge presiding at his trial to see if he will believe him. Maybe he could convince him of his innocence. But in Budapest he was in for another bitter surprise. This particular judge happened to be a rabid Jew hater. There was no chance that he would even look at, no less talk to, and certainly not have mercy on any Jew in the world. The *chasid* was despondent.

He next walked around the city talking to people until he formulated a plan of action. He found out that the judge's wife had a weakness for embroidered items, especially tablecloths. He would buy the most expensive tablecloth he could find and appear at her doorstep as a salesman. Then, if he could get her interested, he would offer it to her as a gift and beg her to try to influence her husband for him. It was a dangerous plan, even a bit foolish. She could easily just take the tablecloth for herself and then report him to the police; she would have the tablecloth and he probably would not live out the night in jail. But he could not think of any other possible solution. He located the most expensive embroidery in Budapest and spent a small fortune on a truly elegant masterpiece of a tablecloth with matching napkins. He walked quickly to the Judge's home trying to remain as calm as possible. A cold sweat covered his body as he walked up the stairs, closed his eyes, said a prayer, and knocked on the door.

The judge's wife opened the door and looked at him strangely. He did his best to smile as he held out the tablecloth and tried to begin his sales pitch but the words simply didn't come out. He was too frightened. He stood there trembling, frozen with fear. Suddenly, she let out a scream and fainted! His first impulse was to run. If he just stood there they would certainly accuse him of something. But if he ran and they caught him it would certainly be worse; they would kill him on the spot.

Her husband, the judge, heard the commotion and came running. When he saw the *chasid* near his unconscious wife, he was shocked and enraged. He bent down to his wife and began talking to her, "Are you all right Greta? What happened?"

She opened her eyes, looked around and pointed at the Jew. "Do you remember I told you that fifteen years ago at the train station in Niridihous, I lost my tickets and money, and an angel came and saved me? Well, this Jew - he is the angel! It's him!"

When the Judge realized that this was the man who saved his wife, his attitude changed completely. He invited the *chasid* into his home and offered him a reward. When he heard the reason for his visit, he promised him not only a fair trial but that from then on his attitude toward Jews would be completely different. Needless to say the chasid was acquitted of all charges. (Ascentofsafed.com)

את שברו את בני צדוק אשר שמרו את הדבהנים הלוים בני צדוק אשר שמרו את A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY הבסור מקדשי ... המה יקרבו אלי לשרתני HAFTORAN UNBQUALLED HISTORIAN

Kohanim from the tribe of Levi ... they shall come near and serve Me ..." Yechezkel HaNavi then describes the priestly service for the third Bais Hamikdash, instructing the Kohanim in their unique laws. But why does the Navi infer that only the Kohanim will come near Hashem and serve Him – surely there will be others?

The Chofetz Chaim zt" explains that indeed this does apply to all of Klal Yisroel, however, the Kohanim are singled out since they as a whole, cling to the divine service. He elaborates on this saying that when living in challenging times, it is especially important for *Torah* Jews to vigorously

In referring to the holy Kohanim, Hashem says, "And the doing so, our concomitant reward is immeasurably greater than in former times when living life as a Jew was easier.

> In Egypt, not a single *Kohen/Levi* resorted to idol worship, and they were the only ones who circumcised their children. In the *Midbar*, they stayed away from the *Egel* debacle and always conducted themselves befitting the priesthood. Thus, they served as the model for the rest of *Klal Yisroel*.

However, says the Chofetz Chaim, Jews who promote the knowledge and practice of *Torah* laws that are commonly neglected due to ignorance - such as keeping Shabbos and Taharos HaMishpacha, will surely be counted among the Almighty's "friends" in the future, and they will be privileged promote *Torah* study and the observance of *mitzyos*, and in to serve Him in the front ranks, similar to the *Kohanim*.

דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם מועדי ה' אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי ... (כג-ב) CONCEPTS IN AVOIDAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

These words - "דבר אל בני ישראל" - appear by the introduction to all the Yamim Tovim except Shavuos and Yom Kippui (See the **Ramban** for his explanation). Perhaps we can offer another thought. As is well known, the word "דבר" connotes a harsher tone than "ו' which suggests a softer one. (Parenthetically, the Zaida [Baal Machsheves Haley] would expound on the posuk "אאל אביך ויגדן זקינך וואמרו לך" saying that if you ask your father what to do, he will instruct you. But if you ask your Zaida, he can tell you even without your asking, and he will do it softly (בלשון אמירה). A parent must, at times, talk harshly to their children in order to make a point in *chinuch* - "זיגדך" - whereas a Zaida talks softly - "זיגאמרו לך".

Chag Shavuos, the Yom Tov of התורה, is likened to a chasunah between Hashem and Klal Yisroel. There's only love - no strings attached. The extreme "אהבה" between *Hashem* and His chosen people is palpable. The *posuk* therefore omits the word "דבר" in the preface to this Yom Tov as there is no harshness at this time. The Vilna Gaon zt"l adds that when we *daven* every day for understanding in *Torah*, we use the terminology of "אב" - Father, as we say, "אבינו אב הרחמן... "השיבנו אבינו לתורתך" or העיבנו אבינו השיבנו $^{\prime\prime}$. Because the Torah is learned/taught באהבה - with extreme love, and it is bequeathed unto us as a gift, as a father gifts his son.

On Yom Kippur, we receive mechila and atonement for our sins. And as the Mishna in Maseches Yoma tells us clearly "אשריכם ישראל... אף הקב"ה מטהר את ישראל". We are fortunate to be granted atonement, for without it, we would be left with the stain of sin lingering above us. Atonement, too, is a gift of love. Thus, the *Torah* again omits the word ""דבר".

Parshas Emor, the parsha of moadim, can serve as a prelude, to glean a perspective for the upcoming Yom Tov of Shavuos. May we feel His loving embrace as we prepare ourselves, marching toward the glorious day of קבלת התורה,

משל למה הדבר דומה וחגתם אתו חג לה' שבעת ימים בשנה ... (כג-מא)

משל: Many years ago in ancient Yerushalayim, lived a tzaddik by the name of **R' Nota Zenwirth** zt"l. Many stories are told of his extreme piety and unwavering commitment to do the will of *Hashem*. Once, he entered his *Beis Medrash* holding a broom. This was very uncharacteristic of him, and he received many quirky looks for it. Well aware of his actions, he nevertheless began circling the *Beis Medrash*. It took a few minutes but finally someone approached him and asked him why he was bringing a broom into *Beis Medrash*.

"I'm not," he replied. "I am holding a *lulav*." (Brooms in those days were made from a palm tree branch.) By now everyone in the room was watching. With everyone's full attention, he explained: "On Sukkos I took a lulay and performed the important mitzvah of shaking a lulav, because ultimate nachas we can bring the Ribbono shel Olam.

that was the will of *Hashem* at that time. Now, however, it is the will of *Hashem* that I take a broom and clean up this *Beis* Medrash. Just look at the Beis Medrash you are all in," said R' Nota in an anguished tone, "it's impossible to daven here with the mess on the floor right now!"

נמטל: This week's parsha discusses many of the exciting mitzvos we perform on Yom Tov. While much attention is given to these commandments, many other *mitzvos* - no less important - unfortunately get left by the wayside. Indeed, many people go to great lengths to insure they perform the "high-end" commandments correctly, while losing sight of the less stimulating *mitzyos*. But this must not be the case. The mitzvos we perform on Yom Tov with much fanfare, should really be a catalyst for the greatly outnumbered mitzvos we perform during the year with far less fanfare. This is the

וספרתם לכם ממחרת השבת ... שבע שבתות תמימת תהיינה ... (כג-מו)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R'GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

Everywhere you look in *Eretz Yisroel*, there are huge signs that say, YACHAD NENATZAIACH - Together we will win! The war is lasting way longer than anyone imagined and the message of Achdus we see all over is definitely mechazek us.

This week, during Sefirah, we begin the Middah of Netzach, eternity, which is the same word as "L'natzaiach" which means "to win." YACHAD NENATZAIACH, Together, Hashem and I will win. If it is just ME against the yetzer hara, I cannot overcome him. But if I bring *Hashem* into the picture, then I can win all the challenges that are caused by people.

We know that on the first night of *Pesach*, we were all given a great gift of spirituality. We were lifted up in our *Emunah* and Dveikus in Hashem as a Divine present. Our neshamos were truly on a high! But then, the very next morning, Hashem seemingly takes it all away. He tells us in this week's Parsha, "Usfartem Lachem" - You should count the next 49 days, "Temimos Tehiyena" and YOU shall become perfect! You will acquire that great lofty level of ruchniyus that you received on Pesach night, but this time it will be YOURS. You will work for it and you will achieve it. So what do we have to do when we count these days? We need to work on our *Middos*. We need to work on our *bein adam lechavero*.

The question begs to be answered. If we wish to return to the level of *Emunah* and *Dveikus* that we received on *Pesach*, why are we working on our relationships with people? We should be working on our relationship with *Hashem*? The answer is .. these monumental words plastered all over Israel - YACHAD NENATZAIACH! Only if we bring *Hashem* into the picture can we truly get along with people. If we have *Emunah* that everything that happens and everyone that harms us is really from Him, that is the only way that we can overlook and not harbor ill feelings towards others. It was not him! It was *Hashem*. Bring Hashem into the picture and together we can win over the yetzer hara that is trying to create sinas chinam between Jews.